स तेन नागप्रवरेण पार्थिवो भृशं जगाह द्विषतामनीकिनीं। पुरा सुगुप्तां विबुधैरिवाहवे विरोचनो देववरूथिनीमिव।
भृशं ववौ ज्वलनसखो वियद्रजः समावृणोन्मुहुरपि चैव सैनिकान्। तमेव नागं गणशो यथा गजान् समन्ततो द्रुतमथ
मेनिरे जनाः।

इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि संशप्तकवधपर्व्वणि भगदत्तयुद्धे षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥

॥ सञ्जय उवाच ॥ यन्मां पार्थस्य सङ्ग्रामे कर्म्माणि परिपृच्छसि। तच्छृणुष्व महाबाहो पार्थो यदकरोन्मृधे। ११९५
रजो दृष्ट्वा समुद्भूतं श्रुत्वा च जननिस्वनं। भगदत्ते विकुर्व्वाणे कौन्तेयः कृष्णमब्रवीत्।
यथा प्राग्ज्योतिषो राजा गजेन मधुसूदन। त्वरमाणोऽभिनिष्क्रान्तो ध्रुवं तस्यैष निस्वनः।
इन्द्रादनवरः सङ्ख्ये गजयानविशारदः। प्रथमो वा द्वितीयो वा पृथिव्यामिति मे मतिः।
स चापि द्विरदश्रेष्ठः सदाऽप्रतिगजो युधि। सर्व्वशस्त्रातिगः सङ्ख्ये कृतकर्म्मा जितक्लमः।
सोढा शस्त्रनिपातानामग्निस्पर्शस्य चानघ। स पाण्डवबलं सर्व्वमद्यैको नाशयिष्यति। १२००
नचावाभ्यामृतेऽन्योऽस्ति शक्तस्तं प्रतिबाधितुं। त्वरमाणस्ततो याहि यतः प्राग्ज्योतिषाधिपः।
शत्रुसङ्घं द्विपबलं वयसा चापि विस्मितं। अद्यैनं प्रेषयिष्यामि बलहन्तुः प्रियातिथिं।
वचनादथ कृष्णस्तु प्रययौ सव्यसाचिनः। दीर्य्यते भगदत्तेन यत्र पाण्डववाहिनी।
तं प्रयान्तं ततः पश्चादाह्वयन्तो महारथाः। संशप्तकाः समारोहन् सहस्राणि चतुर्द्दश।
दशैव तु सहस्राणि त्रिगर्त्तानां महारथाः। चत्वारि च सहस्राणि वासुदेवस्य चानुगाः। १२०५
दीर्य्यमाणां चमूं दृष्ट्वा भगदत्तेन मारिष। आह्वयमानस्य च तैरभवद्धृदयं द्विधा।
किन्नु श्रेयस्करं कर्म्म भवेदद्येति चिन्तयन्। इह वा विनिवर्त्तेयं गच्छेयं वा युधिष्ठिरं।
तस्य बुद्ध्या विचार्य्यैवमर्ज्जुनस्य कुरूद्वह। अभवद्भूयसी बुद्धिः संशप्तकवधे स्थिरा।
स सन्निवृत्तः सहसा कपिप्रवरकेतनः। एको रथसहस्राणि निहन्तुं वासवीरणे।
साहि दुर्य्योधनस्यासीन्मतिः कर्णस्य चोभयोः। अर्ज्जुनस्य वधोपाये तेन दैधमकल्पयत्। १२१०
स तु दोलायमानो वा द्वैधीभावेन पाण्डवः। वधेन तु नराग्र्याणामकरोत्तां मृषा तदा।
ततः शतसहस्राणि शराणां नतपर्व्वणां। व्यसृजन्नर्ज्जुने राजन् संशप्तकमहारथाः।
नैव कुन्तीसुतः पार्थो नैव कृष्णो जनार्द्दनः। न हया न रथो राजन् दृश्यन्ते स्म शरैश्चिताः।
यदा मोहमनुप्राप्तः सखेदश्च जनार्द्दनः। ततस्तान् प्रायशः पार्थो ब्रह्मास्त्रेण निजघ्निवान्।
शतशः पाणयश्छिन्नाः सेषुज्यातलकार्म्मुकाः। केतवो वाजिनः सूता रथिनश्चापतन् क्षितौ। १२१५
द्रुमाचलाग्राम्बुधरैः समकायाः सुकल्पिताः। हतारोहाः क्षितौ पेतुर्द्विपाः पार्थशराहताः।
विप्रविद्धकुथाबल्लाश्छिन्नभाण्डाः परासवः। सारोहास्तुरगाः पेतुर्मथिता मार्गणैर्भृशं।
सर्ष्टिप्रासासिनखराः समुद्गरपरश्वधाः। संछिन्ना बहवः पेतुर्नृणां भल्लैः किरीटिनां।
बालादित्याम्बुजेन्दूनां तुल्यरूपाणि मारिष। संछिन्नान्यर्ज्जुनशरैः शिरांस्युर्व्यां प्रपेदिरे।
जज्वालालङ्कृतैः सेना पत्रिभिः प्राणभोजनैः। नानारूपस्तदामित्रान् क्रुद्धे निघ्नति फाल्गुने। १२२०